

آن سالن حضور بیابند از صدای زیبا و هنرنمایی فراموش نشدنی «ابی» لذت خواهند برد و با حضور هر نفر در کنسرت چراغ امیدی در دل نیازمندی که چشم به یاری هموطنان خود دوخته اند روشن خواهد گردید.

بگذارید صدای «ابی» همچنان در جاده‌های روشن خاطرات مان بپیچد و موجبی شود تا سال ها بعد هنگامی که فرزندان ما از خاطرات مان سراغ می‌گیرند، این شب فراموش نشدنی عشق و نور و ترانه و نیکوکاری را به یاد آوریم و برای شان تعریف کنیم. بگذاریم صدای فراموش نشدنی «ابی» همچنان موزیک متن این شب زیبا و خاطره انگیز در خاطرات مان باشد.

در این شب رؤیایی با «ابی» هم صدا شویم و ترانه ملی «خلیج فارس» را با هم در سالن کنسرت بخوانیم تا طنین صدای مان از زیر سقف سالن به بیرون و در آسمان ها به پرواز درآید و به گوش همگان برسد و جهانی بداند که هنرمند بزرگی از ایران زمین به همراه هموطنان خود در شب سی ماه می ۲۰۰۹ به یاری انسان های نیازمند و بی سرپناه به پا خاستند. نیکوکاری مرزی نمی‌شناسد نه مرز قومی دارد نه مرز مذهبی و نه مرز ملی. نیکوکاری بزرگترین میراث بشری است.

● «ابی» در گفتگویی پذیرفت که عضو هیئت مشاوران سازمان غیر انتفاعی «پرژن رلیف سنتر» بشود ●

گونه که ممکن است با سازمان همکاری کند و ما چقدر خوشحالیم که این حرکت انسان دوستانه چگونه با استقبال روبرو شده است.

به این ترتیب مقدمات برگزاری کنسرت شنبه شب سی ام ماه می مهیا شد، آنچه مسلم است استقبالی است که در هر کنسرتی مردم از «ابی» به عمل می‌آورند، در این کنسرت نیز تکرار خواهد شد.

اینک ما می‌دانیم که حضور «ابی» در این کنسرت چه تأثیر سازنده و درخشانی در جمع‌آوری کمک مالی به نفع سازمان می‌تواند داشته باشد.

شنبه شب سی ام ماه می «ابی» خواهد خواند و صدای زیبایش زیر سقف سالن هتل هیلتون یونیورسال خواهد پیچید. مردمی که در

برپائی کنسرت سی ام ماه می ۲۰۰۹ در هتل هیلتون یونیورسال مطرح گردید. «ابی» آقای صدا این اوج ترانه ایرانی حضور در کنسرت را پذیرفت.

جالب اینجاست که «ابی» به همراه همسر نازنینش به دفتر مجله تهران آمده بود تا درباره همکاری با سازمان غیر انتفاعی «پرژن رلیف سنتر» گفتگو کند.

همسر «ابی» خانم «مهشید حامدی» اعلام آمادگی کرد تا هر

صمیمیت دعوت ما را پذیرفت. سازمان غیر انتفاعی «پرژن رلیف سنتر» قصد دارد با جمع‌آوری پول یک سرپناه عمومی، برای زنان و مردان بی سرپناه ایرانی بسازد. کار سنگینی است اما سازمان غیر انتفاعی «پرژن رلیف سنتر» و اعضاء آن مصمم هستند که این مهم را به انجام برسانند.

هنگامی که به «ابی» عضویت در هیئت مشاوران «پرژن رلیف سنتر» پیشنهاد شد با کمال میل و صمیمیت پذیرفت. این افتخاری برای ماست که «ابی» عضو هیئت مشاوران این سازمان باشد.

هنگامی که هدف‌های سازمان برای «ابی» بر شمرده شد با پاکدلی گفت: چه کاری می‌توانم انجام دهم که گوشه‌ای از کار را گرفته باشم. در اینجا بود که پیشنهاد

● همسر ابی «مهشید حامدی» نیز به عضویت سازمان «پرژن رلیف سنتر» درآمد ●

عکس روی جلد و عکس‌های داخل مجله از: نوید سهیلیان

«ابی» شب سی ماه می واژه واژه عشق را معنی می کند!

حتی خطوط چهره ات را فراموش کرده و یار دیگری شده باشد، اما صدای آبی، خاطره آبی عشق را زنده نگه داشته است. این تنها موضوع عاشق شدن دو انسان نیست. عشق به وطن نیز جای ویژه ای در این میان دارد.

هنگامی که «ابی» ترانه جادویی و همیشگی «خلیج فارس» را برای نخستین بار خواند انفجاری از عاطفه و عشق بر سر تا سر آسمان وطن جای گرفت. آتشبازی عشق بود و بس. به جرأت می توان گفت این مهنی ترین ترانه ای

■ «ابی» هنگامی که می خواند، بوی عشق در فضا می پیچد و انسان با بال فرشتگان رؤیا به دور دست ها می رود. به زمان و مکانی که مانند آن را تنها در خاطرات و رؤیاهای سالیان دور می توان یافت. «ابی» آقای صداست. صدای مخملی او را کمتر خواننده ای دارد. صدای «ابی» صدائی برای عاشق شدن است.

بود که توسط یک خواننده خوانده می شد و چنین با اقبال همگان روبرو می شد.

«ابی» با ترانه هایش تورا عاشق می کند، تورا آماده جانبازی برای وطن می کند، تورا شاد می کند و گاه در آرامش یک دشت صبحگاهی تورا با خود تا اعماق اندوهی شریف و آبی فرو می برد.

این هنرمند خوب و ماندگار وطن تنها با ترانه هایش انسان را تحت تأثیر قرار نمی دهد. بلکه در کنار این آثار ناب به ناب ترین اثر وجودی این هنرمند باید اشاره کرد، انسان دوستی و نیکوکاری او.

«ابی» در هر شرایطی اگر لازم باشد برای یاری رساندن به دیگران، وارد میدان می شود مثل بسیاری از هنرمندان انسان دوست و نیکوکار دیگر.

به همین جهت بود که ما در «پرژن رلیف سنتر» با شناختی که از «ابی» داشتیم به سراغ او رفتیم تا برای کمک به هدف های این سازمان غیر انتفاعی که چیزی جز یاری رساندن به انسان های ایرانی نیازمند نیست گام پیش گذارد. «ابی» با

”صدای زیبای «ابی»
مرزها را در نوردیده است
و به قول یک بانوی
آمریکایی برای لذت
بردن از صدای «ابی»
لازم نیست حتماً واژه ها را
فهمید“

در شب نور و عشق و ترانه و نیکوکاری «ابی» می خواند و فضا لبریز از بوی خوش انسانیت می شود

همسر یکی از دوستان نویسنده یک خانم آمریکائی است. این خانم آمریکائی با لذتی باور نکردنی به صدای آبی گوش می داد و آبی می خواند:

کدوم عاشق، کدوم شاعر، کدوم مرد
تورا دید و به یاد من نیفتاد
از او پرسیدم: «تو مگر معنای کلام را
می فهمی؟»

با لبخندی شیرین پاسخ داد: «برای لذت بردن از صدای این خواننده نیازی به درک و فهمیدن کلام نیست. صدا آن چنان زیباست که تو هر چه دلت می خواهد می توانی از کلام برداشت کنی و از صدا غرق در لذت شوی.»

این چنین است که صدای «ابی» مرزهای ملی را دیرگامیست که پشت سر گذاشته است. «ابی» سال های طولانی است که می خواند و به هر کجائی که ایرانی وجود دارد، بروی پژواک صدای «ابی» رامی شنوی، در هر خاطره ای لرزش صدای او بر پرده گوش هایت می نشیند. می توانی با شنیدن ترانه ای از «ابی» به یاد نخستین عشق و عاشق شدن بیفتی. در آن سال های دور در مسیر نگاه های دزدکی عاشقانه ات که از میان دو پنجره به سوی دختر مورد علاقه ات پر می کشید، همیشه صدای آبی و ترانه هایش موزیک متن این ماجراجویی عاشقانه بود. شاید از آن سال ها دیر زمانی گذشته است، شاید آن معشوق شهر آشوب